

В. „Нова Струя“

Излиза всѣка

Събота.

Годишенъ абонаментъ 4 л.

полугодишенъ 2 лева,

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ПРОСВѢТЪ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща на Редакцията в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвень.

За обявления се плаща 10 ст. на дума на първата страница и по 5 стот. на втората. Приставски членове при особно споразумѣние.

Въ антрефилето „Хмъ и тамъ ли“ вмѣсто Н. Христовъ да се четѣ Г. Трифоновъ.

Администрацията моли всички неплативши абонати да побързатъ съ исплащане абонамента. Ще бъдемъ крайно благодарни на тия наши приятели и познаници, които биха обърнали внимание на това обявление и биха изпълнили молбата ни.

Отъ Администрацията.

Явна благодарностъ.

Учителитѣ при Гривишкото основно училище благодаримъ на господина Гривишкий прѣдседателъ на училищното настоятелството кметъ Илия Пегровъ, за гдѣто ни е давалъ най-големо съдѣйствиe за уреждане на училищната градина при училището ни и се надѣваме, че и за напредъ ще ни указва пакъ същото съдѣйствиe.

с. Гривица, Училищн:
17-й Мартъ 1902 год. Г. Казаковъ, К. П. Грънчаровъ.

Гладъ по селата.

По свѣденията, които имаме изъ нѣкои плѣвенски села, храната на най-бѣдната частъ отъ населението, е на прѣвршване. Имало е даже семейства, които сж били принудени да се обърнатъ за помощи къмъ общинскитѣ управления. На много мѣста дѣцата отъ училищата сж се разболѣли и много отъ тѣхъ сж напуснали по болѣсти и по сиромашия. Забѣлжително е, че този недостатъкъ отъ храна се почувтувалъ твърдѣ рано — още сега, когато до харманъ е твърдѣ далечъ и то въ една околия, която сравнително много други, се счита въ по добро материално състояние. Всѣки разбира, до какви размѣри ще достигне липсата на храна по-нататкъ, особено по неплодороднитѣ планински мѣста. За да се привърши толкова рано храната, най-много се дължи на усиленото събиране данъцитѣ и на голѣмитѣ вискания отъ страна на селскитѣ кредитори, което е принудило бѣднитѣ земледѣлци да продаватъ приготвената прѣзъ миналото лѣто храна и по такъвъ начинъ да удовлетворятъ исканията и на държавата и на заемодавцитѣ. Първото слѣдствие отъ липсата на храна ще бже покачване процента на заемитѣ, които неимущитѣ бѣха направили отъ частни лица; второто слѣдствие ще бже залагане бждания приходъ отъ земята още на зелено; а третото послѣдствие—редъ престѣпления: кражби, убийства, подпалвания.

И така, безумната политика на българскитѣ държавни мже, днесъ е докарала частъ отъ селския народъ до просияшка торба и до унижението—да проси милостъ отъ благотворителнитѣ учреждения прѣдъ угрозата на гладъта смъртъ. Едно плѣме здраво и жизнеспособно, въ срѣдата на което се криятъ зародишитѣ на толкова социални добродѣтели, днесъ е оголено отъ свои собствени синове и осжденъ периодически да изпитва жестока сждба на италианскитѣ дрипловци, които обикалятъ градищата и се спиратъ прѣдъ всѣка порта за милостъ. Наистина ли у насъ нѣма мѣсто за всички жители на българската държава? Наистина ли продуктитѣ отъ земледѣлческия трудъ сж недостатъчни да задоволятъ всичкитѣ потребности на нейнитѣ обитатели?

Българската земя е широка и плодородна; тя изкарва въ изобилие жито и овци и храни съ тѣхъ марсилскитѣ такачи и аглийскитѣ рудничари; тя е прибрала въ срѣдата си сума емигранти—изгнаници и сума други, привлечени отъ скритѣ въ недрата ѣ богатства и отъ нейнитѣ природни прѣлести. Тя има

всичко, но това всичко не е за нея. Жители: една тѣжка урсия е сѣла на народното богатство не за тѣзи, които произвеждатъ, а за прѣдставителитѣ на чуждия и чуждестраненъ капиталъ. Българската земя изкарва продукти, които биха задоволнили най-изтънченитѣ вкусове на двойно по-големо население—обаче тя изпраща своитѣ богатства задъ граница и оставя тѣхнитѣ производители да тънатъ въ мизерия и да подсмърчатъ прѣдъ вратитѣ на всѣки негодѣй—лихваръ. Тази земя съ копирната си облича парижскитѣ кокони, съ златото си пълни каситѣ на чуждитѣ банкери, съ армията си пази тѣхнитѣ интереси и сходнитѣ съ тѣхъ интереси на монархията; а за своитѣ хора не помислюва.

България има храна за всички свои добри синове; но тя е длъжна да остави въ унижението на гладътъ невиннитѣ за общественитѣ ѣ бѣдствия селянци, защото срамътъ на една фалирала страна тѣгне всѣкога прѣдъ очитѣ ѣ и защото веригитѣ на едно модерно робство, наложено ней отъ едно примитивно деспотическо управление, сплзватъ ржцѣтѣ ѣ за да посѣгне върху богатствата на привелигированитѣ. За спасението ѣ, и за материалното доволство на доволнитѣ, на българскитѣ правителства по-прилѣга да посѣгнатъ върху залъкътъ на сиромаша, отколкото върху сумунътъ на богатия. Храната, продадена отъ обитателя на подземнитѣ жилища изъ Плѣвенско за да плати държавнитѣ даждия, ще се прѣвърне въ звонки монети, съ които финансовия министъръ ще стопли ржцѣтѣ на нѣкой алченъ дворцовъ интендантъ, или на жадния за премии сахаропроизводителъ-белгиецъ или на скжперника банкирнтъ изъ Виена. Или най-послѣ тия монети ще бждатъ внесени въ каситѣ на нѣкой Крупъ, за да се купятъ съ тѣхъ топове и пушки, съ които единъ день българската държава ще прѣмаже мозъка на скжция тоя обитател на подземията, ако той се осмѣли да заяви своето човѣшко право и своя протестъ срѣцу нейнитѣ золуми. Да, селянитѣ гладуватъ, защото има други, които трѣбва да добруватъ, защото по земята има царе, аристократи и всѣкакъвъ сортъ непроизводителни елементи. Злополучния обитател на подземнитѣ колибки изъ Плѣвенско, свободния гражданинъ и избирателъ, трѣбва свободно да гладува, защото по земята има хора, които сж родени сити и доволни, и хора лишени отъ способността да ограничаватъ лакомията си; защото има лицемѣри, които отъ амвонитѣ проповѣдватъ за божественото произхождение на тая лакомия у царскитѣ и аристократически палати и защото има ханлювци да слушатъ подобни проповѣди.

С.

Нещастни случаи на труда.

Подъ тоя надсловъ въ „Работнически Вѣстникъ“ отъ 1902 г., брой 19, г. Сава Сжбевъ искава хубави мисли за подпомагане нещастнитѣ при такива случаи. Правдиво се забѣлзва отъ страна на Сжбева, че бойното поле на труда граби не по-малко жертви отъ онова на войната, крѣвната саморасправа между народитѣ въ полза само на автократитѣ и капиталиститѣ. Въ тая статия сж посочени чл. 55—58 отъ договоритѣ, въ силата на които ощетенитѣ иматъ право да прѣдвяватъ искъ за обезщетение и се упреква недостатъчността на законодателството ни, което позволява процеситѣ по такива искове да се протакатъ съ години. Пристѣдинено къмъ това, Сжбевъ казва, че пострадалиятъ, за да спечели иска, трѣбва да доказва вината, грѣшката на господаря.

Тѣй е по духа на нашия законъ и то е най-трудното въ процеса обстоятелство, имѣюще значение за крайний резултатъ на иска. Би трѣбвало, споредъ него, да не се изисква пострадалий (работникътъ) да доказва вината на господаря. Подобенъ възгледъ се поддържа вече отъ мнозина, а нѣкои сждилища сж освятили туй въ юриспруденцията си. Тѣй напримѣръ търговското сждилище въ Брюкселъ (Белгия) въ едно рѣшение отъ 1885 г. за основа на гражданската отговорностъ не счита грѣшката на господаря, лицето за въ полза на което се извършва работата отъ работника. Тоя сждъ туря основанието на иска за обезщетение не възъ прѣстъплението (чл. 56 — 58 отъ Договоритѣ), а върху съгласението за наемъ на работа (чл. 12, 336, 386 и слѣдъ отъ Зак. за Зад. и Договоритѣ), което съгласение задължава господаря не само да плати надницата на работника, ами и да го усигори—да запази безопасността му, здравието му и да му заплати възнаграждение при нещастна случка. Исклучение се допуца само при изненаданъ случай и при непреодолима сила (cas fortuit, force majeure). Вънъ отъ тия два случая, работникътъ, поради заболѣване, нараняване или усакачаване има право срѣцу господаря да прѣдяви искъ произходящъ отъ наемний договоръ, при който господаря трѣбва да доказва, какво нещастната случка е послѣдствие на нѣща, които не могатъ да му се вмѣнятъ (срв. чл. 133 отъ Дог.; чл. 1147 отъ С. Civil и чл. 110 отъ Швейц. гражд. зак. за Задълженията). Когато послѣдва смъртъ наследницитѣ прѣдвяватъ иска, а при force majeure и cas fortuit, отъ името на обществото, държавата е длъжна да се погрижи за нещастнитѣ.

По тая нова теория, наложена отъ общественото мнѣние и произходяща отъ широкото тълкувание на горѣпосоченитѣ въ скоби членове (133, 110 и 1147), въ доктрината намираме прѣкрасно развитие отъ Sauzet Saintellette: „господарътъ — казватъ тѣ—бидейки договорно длъженъ да се грижи за работника си, ако се появи нещастна случка, е дебиторъ къмъ задължението и той трѣбва да докаже неговото погасяване; той слѣдва да установи, че отъ негова страна не е имало грѣшка, вина, измама“. Ако горѣприведеното се възприеме отъ нашитѣ сждилища, страха на Сжбева ще се прѣмахне и сждбата на нещастнитѣ работници при такива процеси ще бже друга. Ние мислимъ, че въ „свободна България“, въ „равноправнитѣ сждилища“, „просвѣтенитѣ магистрати“ при подобни процеси нѣма да бранятъ „кесията на господаря“, а ще прилегатъ аршина на брюкселскитѣ сждъ — ще иматъ прѣдъ очи истинското законоположение за е щастнитѣ случаи на труда и интереса на работника, безъ когото общественый животъ не невъзможенъ.

Добрѣ би било да чуемъ какво ни би казалъ по тоя скучай нѣкой „буржуа“ или нѣкой „бонвиванъ сждия“.

Плѣвень.

Войдаръ.

Злоупотрѣбленията на бившитѣ Плѣвенски кметства.

(по поводъ на единъ официаленъ документъ).

У.

Съ рискъ да утегчимъ читателитѣ на „Нова Струя“, ний ще си позволимъ още една послѣдня екскурсия въ прѣдмѣтния Актъ.

Всѣкому е извѣстно, че най-крупнитѣ генешти ставатъ при търговетѣ по общински и държавни прѣдприятия. Най-употрѣбителното срдѣство за такива генешти е поставянието на „сламени човѣци“ за конкуренти, задъ грѣба

на които обикновено стоят сжщитъ ония длъжностни лица, които сж турнати да ръководят и извършват публичнитъ търгове, или, най-малкото, тия послѣднитъ тайно участвуватъ въ сжщитъ търгове, като прикрити съдружници и пр. Ясно е за всѣкого, какво ще бжде поведението на тогава, който самъ се турга между длъгътъ си и интереса си... Отъ тая гледна точка търговетъ и прѣдметъ на нашитъ въпросни кметства сж... и ний бихме могли да кажемъ... цѣлята на тия ни статии ни открѣчва въ рамкитъ на Акта, и—поне за сега—не можемъ да се отклоняваме: ний, впрочемъ, имаме и други причини за да не антисипираме. Въ това отношение, за което говоримъ по-горѣ, Акта не ни дава нищо, па и твърдѣ малко би могълъ да ни даде: той се ограничава да констатира нѣкои нарушения, флагрантни, прѣстѣпнически нарушения на закона и правилата за произвеждане публични търгове, които нарушения едни сж достатѣчни да хвърлятъ достатѣчно свѣтлина върху разбойническитъ дѣла на нашитъ бивши общинари. Ний и тукъ ще се ограничимъ съ два—три примѣри.

Въ края на 1899 год. общинското управление е обявило, че отдава на търгъ прихода «Интезапа». Станалъ е единъ първи търгъ, останалъ върху Ю. Дилчовъ за л. 22462-80; общинския съвѣтъ не одобрилъ този търгъ. Произведенъ билъ новъ, на 21 Дек. Прѣди изтичането на 24 часа сж се явили, освѣнъ Ю. Д. още двама конкуренти: К. Дирековъ отъ Плъвенъ и И. Стефановъ отъ Севлиево. Послѣдний е внесълъ всички книжа и 5000 л. депозитъ въ Севл. фин. отдѣление. Съ телеграфическа оферта този послѣдний е далъ 23,246-05 а К. Д.—25,101-50. Едновременно съ офертата И. Стефановъ е искалъ да му се съобщи, върху кого остава търга. Общинското управл. му отговорило съ една непълна телеграма, отъ която той нищо не можелъ да разбере. На 25 той искалъ търга да се възложи върху него за 25,500 л. или да се обяви новъ търгъ за да конкурира, като прѣдложилъ още тогава 25,500 л. и оставилъ депозитъ 5000 л. Заявлението на И. Стеф. е получено отъ Ив. Юрдановъ на 28 Дек. На 29 Дек. общ. съв. е ималъ заседание и на дневенъ редъ е било разглежданието на станалия търгъ. Съвѣта възложилъ търга върху К. Дир., защото *заявлението на И. Стеф., не било прѣдставено отъ кмета Ив. Юрд. на съвѣта на 29 Дек.*, макаръ че И. Стеф. е давалъ 398-50 л. повече годишно, а за три години—1195-50. «Съ непрѣдставянието заявлението на И. Стеф. на съвѣта км. И. Юрд. умишлено е принесълъ загуба на общината 1195-50 даже и повече, защото, ако бѣше произведенъ новъ търгъ, то И. Стеф. на новия търгъ щѣше да даде повече отъ 25,500, ако се явѣха конкуренти». Завѣщението на И. Стеф. км. Ив. Юрд. не само че не прѣдставилъ въ съвѣта на 29 Дек. 99, *но и не го приложилъ къмъ търговата прѣписка*, която изпратилъ за утвърждение на търга на 5 Ян. 900.—Нѣщо повече: «за да се отклони И. Стеф. отъ претенция по този търгъ, който съ писмо отъ 16 Ян. 900 иска отговоръ отъ км. Ив. Юрд. за станалото по търга, той *съ телеграма му съобщилъ, че търга се не състоялъ*, когато той е билъ възложенъ върху К. Дир. и пратенъ на утвърждение още на 5 Ян. 900».

Друго. На 12/VII 99 общ. съв. е рѣшилъ да се направи улица отъ кжщата на Н. Върбенковъ до Свищовското шосе, като разрѣшилъ единъ кредитъ отъ 8,000 л. за направата на тая улица било похарчено л. 7803-95. Въпрѣки чл. 20 отъ прав. за прилож. зак. за гр. общ. *търгъ не е обявлено*, когато съгласно цитирания чл. търгъ бѣше необходимъ понеже прѣдприятието възлиза на повече отъ 1000 л.

Сжщия день общ. съвѣтъ е рѣшилъ да направи единъ каналъ за схващане водитъ отъ чупимитъ по край ц. «Св. Николай» и да се шосира улицата, за което е отпуснато кредитъ 15,000 л. Направата на канала е дадена на прѣдприемача Ив. Хр. безъ да е правенъ търгъ. Друго. *Безъ да е имало нѣкакво рѣшение отъ общ. съв. постоянный съставъ при Плъв. общ. упр. е почналъ да прави улицитъ водящи отъ кжщата на Т. Чобановъ къмъ К. Касабовъ и Цв. Влаховъ, и улицата отъ Т. II. Станция къмъ кжщата на Цв. Влаховъ.* Направата е била дадена по единъ свойски на-

чинъ на Ив. Христовъ, и то по 1-65 на кв. м. за калдариъма и 50 за земената работа. Прѣдприемачитъ Д. Ник. и А. Кр. сж прѣдлагали съ 25 % по-малко. Обаче тѣхнитъ оферти не сж биле прѣдставени въ съвѣта. Прѣдприемача Г. Ангеловъ е намалилъ още повече. Обаче на това заявление общ. съв. не обърналъ никакво внимание. «На Г. Анг., за да не претендира, му е било дадено направата на друга улица, *безъ никакъвъ търгъ*» — Съ това е била нанесена на общината една цѣта отъ л. 1882-05! И пр. и пр.

Ний свършваме, като оставаме много страни още незачекнати. На интересующитъ се съвѣтаме да се обърнатъ къмъ самия Актъ. На читателитъ на «Н. Струя» ний обещаваме да слѣдимъ внимателно сждбата на този Актъ, а на сждебнитъ власти, които, както се научаваме, сж биле вече почнали издирванията по тая печална афера, за да констатирагъ прѣстѣпленията и опрѣдѣлятъ отговорноститъ, тѣмъ, най-паче на Прокур. Надзоръ, ний пожелаваме повече усѣхъ, повече доблестъ и смѣлостъ. Видимъ ли обаче, че Паркета нехае, или медли, ний не ще прѣставаме да му напомняме неговитъ обязанности.

Ц. de Lière.

Золуми въ Тутраканско.

(Дописка отъ с. Сарсанларъ).

Кмета съ брата си е отворилъ бѣсна хайка противъ учителитъ и училището. Не стига, гдѣто кметството съ своитъ сподвижници не остави църква, ни община не забатачени—нѣмъ всячески хора отъ кметството се мжчатъ да вымъкнатъ умраза между селянитъ и учителитъ. Въ началото на годината бжде прѣдставенъ единъ фалшифициранъ списъкъ на дѣца, които подлежатъ на задължително учение. Общината укрива около 30 — 40 дѣца. Искана се дѣйствителный списъкъ отъ кметството — не даватъ. Учителитъ знамиратъ, кои дѣца сж отхвърлени; прѣдставя се списъкъ въ общината, като се напомня да взематъ по-бързи мѣрки за прѣбиране на дѣцата.

Нѣ послѣ като се видѣ натѣсно, и като се видѣ че на кмета се дава случай да експлоатира съ неволѣжеството на селянитъ — издаватъ приказъ за глобяване родителитъ на неизпратенитъ дѣца по 2, 4 и 6 лева. Отиватъ родителитъ да питатъ въ кметството защо сж глобени и защо сж глобени за прѣвъ пътъ по 4 и 6 лева. Кмета имъ отговаря: «азъ не зная, азъ не мога да чета, немога да знамъ закона, даскала ни пиши да ви глобимъ, ний не сме виновати». Дига се цѣла олеши въ село, проклятия, псувни и заканвания противъ учители и училище. Селскитъ дерибей си потрива ржцѣ отъ страна, като вижда колко искусно е пусналъ мухата противъ ненавистнитъ му учители. Узнава главний учитель, отива при общ. кметъ да му иска отчетъ за кашата, която забърка. Кмета по единъ подѣлъ начинъ извърта всичко и отказва всичко. Идва Окол. Инспекторъ, оплаква се гл. учитель по поводъ наглитъ клѣвети, които пуца кмета между селянитъ и ги подсѣрѣжава. Инспектора строго му внушава, че това което е извършилъ е пристѣжно, като си служи съ такива клѣвети, доказа му че неправилно е употребилъ чл. 40 отъ з. за н. просв. И сжщо му обяснява, какъ и кога трѣбва да се глобява. Кмета слѣдъ тия нотации изразилъ се, че не ще прибира глобитъ. Родителитъ, които се глобяваха — се успокоиха. И учителитъ сж мислѣли, че въпроса е билъ свършенъ. Нѣ не била такава работата. Слѣдъ толкова врѣме — отъ началото на годината. — Кметството се събужда, прѣвраща списъка на глобенитъ родители въ околийското упр.; съ единъ стражаринъ го възвръщатъ и почватъ събирането на глобитъ сега.

Населението прѣдъ страха, който имъ се вселива, плаща си глобата. Нѣ можете ли да си прѣдставите съ какви проклятия, псувни и заканвания си даватъ тия глоби. Отъ два дена насамъ главний учитель и въ училището, и въ домътъ постоянно е задирванъ и дава обяснения, защо сж глобени. Не стига това — инспекторитъ на тия мерзости постоянно испращатъ свои селски лапи да подбуждатъ населението да подагатъ заявление противъ гл. у-ль да го уволняватъ. Посрѣдствомъ тия невини хорица селскитъ чорбаджии се мжчатъ да разрушатъ ония симпатии, които учителитъ сж спечелили съ много трудъ и дѣятелность. Най-малкото нѣщо, което се мжчатъ да постигнатъ е това — да приготвятъ почва и хора съ подписитъ на които да искатъ уволнението на учителитъ въ края на годината.

На край моля, Господине Редакторе, дайте гласность и на тия запитвания: 1) Защо кмета не глобилъ и себе си, когато и спина му е личалъ въ списъка на тия, които не се явиха въ началото на годината?

2) Защо писаря е искалъ на ангария да му опиятъ и сж му опити чаршави и възглавници отъ работника Коста Андѣревъ и днесъ му отказва да му заплати условната цѣна? Работника му иска възнаграждението си, а той го заплашва, че щѣтъ да му състави актъ? Туй рушватъ ли е, или рушветчецъ?

Питаеме сжщо кмета да ни расправи на какво

основание на този сжщитъ писаръ му сж отпуснати стая, газъ и топливо отъ общинската каса, — за какви заслуги общински или спрямо неговата тайфа — когато той въ началото на годината отказа да отпусне освѣтление за вечерното училище? Да не мисли г-нъ кмета, че общината е пѣкоя насѣждана бащина мушния, та располага, както иска той?

Може ли ни расправи сжщо, защо е уволненъ стария писаръ, и е замѣненъ съ този — за какви аджебо смѣтки е докаралъ този невъзможенъ човѣкъ. Сжщо какъ, по кой начинъ кметството и съ какви пазарлъци е отнело дѣлата отъ стария писаръ и прѣдадало на дневний?

Ако кмета не благоволитъ да отговори, то допълнително ще Ви обясня.

Озански.

Дописка отъ с. Петърница (Плъвенско).

Свещеникъ отъ нашето село Цвѣтанъ Христовъ въпрѣки многократнитъ напоминания отъ страна на селенитъ продължава да води единъ животъ, който ще прѣдизвика хората къмъ нежелателни разпри, ако респективното му началство не му внуши по-големо уважение къмъ сантъ и службата. Но за насъ не сж важни толкова дѣлата му като частно лице. Въ тази дописка искаме да посочимъ на два факта отъ нарушения на духовнитъ ни закони, нарушения, които сж настроили частъ отъ нашитъ селени до такава степенъ, че не е чудно, ако угрѣ или въ другъ день свещеника бжде оскардаленъ нѣкадѣ дори и въ черква.

1) Прѣвъ зимата е вѣнчалъ слѣдующитъ младежи, които поради малолѣтство и на основание на закона не могатъ да вѣнчатъ въ бракъ: *Петю Христовъ, Тодоръ Мачовъ, Спасъ Потовъ, Нисторъ Половъ, Велчо Милевъ, Цвѣтанъ Василевъ, Атанасъ Цвѣтковъ, Цвѣтанъ Семовъ и Горанъ Тодоровъ.* На тѣзи младежи свещеника е издалъ лъжливи удостовѣрения, че не сж записани въ регистра, за да може да извърши вѣнчавката имъ. Нѣкои листове отъ регистра, дѣто сж биле записани имената на още по-малолѣтнитъ, сж биле изпожжани. За всички тия работи кметството му е съставило актъ прѣдъ свидѣтели. Разбира се, че дѣдо погнъ не е вършилъ тия нарушения безъ омисля за лична облага: намъ е твърдѣ добръ извѣстно, че при всички горни случаи освѣнъ прѣдвиденитъ такси, той е вземалъ и допълнителни такси, разни подарѣци, жито, овесъ, масло и др. 2) Въ селото ний трѣбае да се произведе изборъ за черковни настоятели; обаче таквъ не е ставало. Свещеника прѣдставилъ безъ изборъ, на утвърждение за настоятели неговии приятели и архиерейския намѣстникъ безъ много мислене ги утвърждава. Подаденъ бѣше протестъ подписанъ отъ 150 души енорианци срѣщу такава комшийско назначаване на настоятели, обаче Архиерейския Намѣстникъ не обърна внимание на тоя протестъ и по тая причина и днесъ неизбрани лица сж наши черковни настоятели. Нѣма защо да казваме, че селенитъ силно се възмутиха отъ това потѣпване на тѣхното избирателно право и си дадоха дума да не оставятъ ненаказани тия попси незаконни. Както се научаваме има вече подадено заявление до Вратчиския Владика, въ което се изпояватъ всички незаконни на попѣтъ и се иска неговото наказание. Но дали ще има, кой да чуе нашитъ селени? Богъ високо, а царъ далеко.

Отъ уважаемия Трънскъ Народенъ Прѣдставителъ, получихме едно блѣстящо оправѣждение, което дословно прѣдаваме безъ всѣко измѣнение отъ наша страна.

До почитасмата редакция на в. «Нова Струя».

въ гр. Плъвенъ.

Дописката, въ брой 16-ий, срѣщу ми е всецѣло невѣрна. Съ нея дописникътъ менъ клѣвети и колегитъ сж жестоко обижда. Ако за солѣта кажемъ, че се е усмърдела, тогазъ съ какво ще осолимъ гниющия общественъ трупъ? Азъ като бившъ учитель, *потрѣпявшъ* въ тираническия режимъ, немога калъ да хвърлямъ въ народния свѣтильникъ и да забравямъ правитѣ Хюгови думи: «Въ всѣко село има по една запалена свѣщъ — учителя, и по една уста, която я духа — свѣщенникъ». Лема трѣбва да се върва на клѣветницитъ, че азъ нева словомъ, дѣломъ или помисленіемъ съмъ билъ помощникъ на послѣдния? Азъ винаги съмъ билъ отявленъ защитникъ на *сжщия* учитель, отъ когото се иска просвѣтителенъ трудъ, пусканне животворната свѣтлина и вѣнъ отъ училищнитъ стѣни, особено *активно* участие, проявяване ползотворна дѣйность въ политическото възпитание на народа, та така легко да не върва, че «Дека е власть, тамо е и народный гласъ». Отъ училището въ обществото и обратно — ето дѣйната сфера на народния просвѣтителъ. «Нещастно просвѣщеніе, нещастно население!» при такива учители дописници, които не любатъ истината, заблуждаватъ и деморализиратъ, вмѣсто да просвѣщаватъ и морализиратъ обществото и журналистиката!

Ако дописникътъ не бѣгане отъ истината «кико гяволъ отъ тѣнянѣтъ», само за да гадъ Вжжарова, той длѣженъ бѣ да Ви донесе, че:

1-во Азъ съмъ членъ на доста благотворителни дружества и *винаги съмъ поднасялъ скромната си лѣпта за филантропически цѣли*, — за което притежавамъ много благодарителни писма, каквито е и онова отъ дирекцията на Трънското III класно училище, гдѣто той хазайничъ — и като тѣй не му подобаваше да

занимава читалищът с онази представителска дробица, която заслужено опозори единственият негов колега... Правото бѣ на моя страна. 2-ро Пригласявам десетки писма от неговите колеги, учители с несъмнена честност, както следните двѣ: «Като знаемъ сериозния и зашитенъ характеръ на дѣлото... тукъ въпроса е за доказване правдивостта... *знайки Вашата безкористна честност* и като виждаме, че Вий ни бѣ достойно застъпник... за да се въстанови истината и защити учителското достоинство отъ този без-кт, ний Ви избираме за защитникъ. Вий сте добър адвокатъ и очакваме блестяща защита отъ Васъ: съ дълбоко уважение... *«Вѣрваме, че бившия прѣдседател на читалището, ревностния помагач на бѣседитѣ, искрения доброжелател на нашия край не ще откаже услугитѣ си и ще да ни се притече на помощъ въ трудното, ала твърдо полезно прѣдиряние»* Прѣдседателъ Ст. Петровъ» (Това писмо било на времето си одобрено отъ Ванша благороденъ и благовѣстителъ дописникъ!)

И тъй, азъ се възползвахъ отъ народното съзнание и бѣхъ избранъ, като *оппозиционеръ*, за Народенъ прѣдставител съ абсолютно болшинство 1030 гласа. Наистина, г-нъ редакторъ, азъ както всѣки *народенъ приятел* съмъ «опосенъ» отъ тази «народна побѣда», която е прѣдтеча на още много други такива.

3-й Мартъ 1902 год. Съ отлично почитание:
гр. Трънъ. **Петръ П. Вжжаровъ.**

Обявенъ прѣдседателъ на постоянна комисия.

(Дописка отъ гр. Трънъ).

На 18 Мартъ т. г. въ окр. сѣдъ въ гр. Трънъ се разгледа дѣлото №456/900 г., заведено противъ видния знеполски гешевтаръ, бивъ прѣдседателъ на Трънската окр. пост. комисия, Тодоръ З. Боховски. На негова милостъ не стигали пжтнитѣ, дневнитѣ и тѣстата заплатата, та прибѣгналъ до срѣдства за обогатяване, присъщи на корифейтъ отъ народната партия. Прѣзъ 98 г., когато Цариградската околия се откъснѣ отъ Трънъ и присѣдени къмъ Софийски окръгъ Т. З. Боховски остава за прѣдседателъ и при прѣдаване дѣлата на своя замѣстникъ — тричлената комисия, прѣдставилъ седемъ фалшиви разписки за сума около 864 лева, съ поправени отъ една ржка подписи на лица, съществуващото на които не можѣ да се установи отъ свидетелскитѣ показания при разглеждане на дѣлото. Боховски назначавалъ кантонери и насмни работници за поправяне на окр. шосета, по които и сега не може да се пжтува свободно; водимъ отъ желанието да има повече гешевти, завѣривалъ фалшиви разписки и ги прѣдставя за оправдателни документи, а сумата си намѣрила мѣсто въ широкъя джобъ на народняшкия стѣлбъ. Блажено прѣме! Колько желаятъ народняцитѣ възвръщането му! Следъ съдебното дирене, експертизата и прѣнната сѣдътъ осѣди Боховски на 2 години затворъ и да възвѣрне сумата 864 лева.

Заслужено наказание за «честния» дерибей и грабителъ, който се е хранитилъ за сѣбѣка на обѣднѣлото население въ Трънско. Колько ли още кражби има неоткрити въ Трънско отъ времето на народняшкия и други режими?

Балкански.

Х Р О Н И К А.

Прѣславския Окол. Началникъ, *Никола Василевъ*, за когото бѣше писано въ бр. 11 отъ «Нова Струя» и до сега още не е възвѣрналъ паритѣ, за които се говореше тамъ. Съвѣтваме оцетенитѣ да се обърнатъ къмъ сѣдътъ и потърсятъ удовлетворение.

Пишатъ ни отъ с. Стѣргелъ (Софийско): Отъ освобождението ни и до днесъ дѣлата отъ нашето село се събиратъ въ една ниска, влажна и изпокъртена дупка, която тукъ наричатъ училище. Имейки прѣдъ видъ здравето на ученицитѣ, нѣкои благоразумни селени прѣзъ 1890 год. взеха инициативата за построяване ново хигиенично училищно здание. Държавата отпусна 1500 лева помощъ; приготвиха се и 70,000 тухли и 300 греди. Търгътъ за постройката остана върху единъ македонецъ, който, споредъ поемнитѣ условия, трѣбаше да почне работата си прѣзъ 95 год. Обстоятелството, дѣто търгътъ не останахъ върху селския чорбаджия, силно възмутило послѣдния и неговия чорбаджийски мозъкъ заработилъ за осъществяване на постройката. Напоели бѣха нѣколко развалени хора, образува се значителна шайка и прѣдприемачитѣ съ работницитѣ си бѣше малтретиранъ нѣколко пжти подъ редъ, до като най-послѣ бактиса и избѣга. Прѣдприемача заведе дѣло противъ общината за врѣди и загуби; по това дѣло бѣха изхарчени всѣки събрани суми, тухлитѣ и до днесъ стоятъ на открито почти разрушени отъ дъжда, гредитѣ ги изкрадоха и по такъвъ начинъ прѣдприятното не сполучи. И до денъ днешенъ малкитѣ рожби на селянетѣ киснатъ въ тая мокра дупка, дѣто тѣ още отъ сега започватъ

да губятъ здраве и сила. За кефа на единъ дармоедецъ — чорбаджия събранитѣ училищни капитални отидоха по вѣтра и селото остана безъ училище. Вирочемъ всѣки чорбаджия сж еднакви: като видятъ негдѣ събрана обща сума, тѣ гледатъ да я вмъкнатъ въ бездѣния си джебъ; не сполучатъ ли въ таквъ хайдутлъкъ — тѣ гледатъ да нанесатъ нѣкаквъ зялъкъ на хората, които сж осуетили кражбитѣ имъ.

На 14 Мартъ вечерта е билъ уонитъ съ вистрелъ отъ пушка извѣстия ляхваръ въ с. Долна Митрополия, Парашкева Хинчовъ. Вистрела е билъ даденъ отъ улицата въ момента, когато Хинчовъ вечерялъ въ собствения си дюкянъ заедно съ учителитѣ. Куршума го е ударилъ право въ главата и Хинчовъ падналъ моментално безъ да шавне. Убийцитѣ още не сж хванати. Прѣдполага се, че убийството е въ свѣзка съ нещастията, които покойния Хинчовъ е нанесълъ на много селски семейства въ качеството си на ляхваръ. Нѣкои смѣтатъ това убийство като шюдъ на партизански прѣсѣдвания, обаче първото прѣдположение изглежда по-вѣроятно.

Въ единъ отъ миналитѣ броеве на вѣстника бѣше писано за сухиндолскитѣ учители Мариновъ и Пушкарровъ, че употребявали тѣлесни наказания надъ ученицитѣ. Това съобщение, споредъ направената провѣрка, се оказа невярно: нашия дописникъ е билъ заблуденъ отъ лице, на което името не желаемъ да споненуваме.

За свещеника въ с. Въглевци (Търновско) получаваме твърдѣ непохвални извѣстия. Населението се оплаквало нѣколко пжти срѣну неговитѣ противохристиянски дѣла, но сериозно внимание никой не е обръщалъ до сега. Търновската митрополия като че ли иска да си прави оглушки прѣдъ многобройнитѣ протести на едно население, рѣшено да не търпи вече въ срѣдата си таквъ крайно несимпатиченъ пастиръ. Ще видимъ, до колко тази Митрополия е наклона да покровителствува и за напредъ подобни недостойни служители.

Полицейски любезности. По поводъ заявлението на опѣнскитѣ жители противъ кмета имъ, командированъ е билъ за разсѣдване на обвинението извѣстния Плѣвенски старшия **Зулама**. Какво е било туй разсѣдване, се вижда отъ обстоятелството, дѣто негова полицейска милостъ се разпесувалъ още отъ Плѣвенъ и кого гдѣ срѣщналъ и стигналъ отъ жителитѣ на селото Опанецъ заплашвалъ, че ще имъ кърти челюститѣ, но пакъ ще ги принуди да си оближатъ подписитѣ отъ заявлението. Въ с. Биволаре (отъ сжщата община) заплашвалъ нѣколко души, че ще имъ смаже гждитѣ съ бой, ако кажатъ нѣкоя дума противъ кмета си. Ний не знаемъ, дали тѣзи перли отъ краснорѣчието на плѣвенския старшия сж дали желаниа резултатъ, обаче факта говори, че на административнитѣ власти никакъ не имъ се иска възтържествуването на народната воля въ онова село и че тѣ прѣдпочитатъ да нарушаватъ населението посрѣдствомъ грубоститѣ на единъ стражаръ, отъ колкото да се вслушатъ въ оплакванията на това злочесто население и да ги удовлетворятъ.

По случай съюзний празникъ на сдруженитѣ учители въ недѣля на 24 вечерта мѣстното учителско дружество «Бр. Миладинови» устройва музикална вечеринка съ литературна частъ въ, която виждаме доста избрани откъсяци отъ нашата и чуждата музикална литература. За сполучливото изпълнение на музикалнитѣ и други откъсяци не се съмняваме, тъй като всѣка година сме навикнали да чуваме добрѣ изпълнявани музикал. пиеси и декламации. Програмата обѣщава, да задоволи слушателитѣ. Прочее апелираме къмъ гражданитѣ да посѣтятъ тѣзи вечеринка, която ще прѣдставлява единъ избликъ отъ чувства и стрѣмежи на нашитѣ учителки и учители отъ цѣлата околия. Ще има и забавителна частъ — хоро.

Хмъ, и тамъ ли? Безобразията въ общината, които акта на ревизора Хр. Цвѣтковъ ни поразкри, сж, като че ли, системъ и въ окръжната постоянна комисия за нѣкои отъ членоветѣ ѝ. Ние дочухме за единъ отъ тѣхъ на 2—3 пжти работи, които се третиратъ въ наказателния законъ и желали бихме да излезатъ невярни.

Да кажемъ за сега само:

1) Тоя господинъ распореджалъ съ помощта отпусната на единъ ученикъ, на своя глава — не далъ паритѣ на момъка, следъ като взелъ отъ него разписка, че си е получилъ помощта;

2) Една депозитна сума по търгъ, внесена безъ разписка макаръ и въ присѣствието на 2—3 членове отъ съвѣта, потънала е и трѣбватъ здрави водолази сега за да се изтегли;

3) Приятеля обича да изплаща заплати на кантонери отъ 99 год. — прѣдвидени за исплащания въ тазгодишния бюджетъ — само ако тѣ му сж приятни, друго яче казано мекерета. На другитѣ за вѣченъ отговоръ смѣта: «нѣмаме пари». Тия дни е исплатилъ на нѣколцина, които сж доведени отъ самия Луковитски депутатъ Н. Христовъ за да удостовѣри той лично, че сж гласоподавали въ послѣднитѣ избори за прогресивенъ човѣкъ, следъ като отказалъ другиму.

Да дадемъ единъ съвѣтъ на този хлапакъ.

«Момче, тя се е видѣла че прокопсия въ тая страна нѣма, та пипай. Нѣ... който и да си ти, пипай... ала пази се, стѣпено ти е по дирята!»

Г-нъ Мавродиевъ, притежателъ на керамическата фабрика «Вита», е изработилъ твърдѣ красиви грѣнчарски издѣлия за великденскитѣ празници. Всѣки, който е ималъ случай да посѣти заведението му, вѣрваме, се е убѣдилъ въ естетическата изработка на разнитѣ сѣдове и мобили, които по здравина и хубостъ не отстъпватъ на европейскитѣ. Пожелаваме добъръ успѣхъ на енергичния български индустриалецъ.

Котерийна пошлость. Въ гр. Лѣсковецъ на 17 т. м. сж станали избори за градски съвѣтници. Борбата се е водѣла между два противни котерийни лагера: отъ една страна сж били Каравелиститѣ и Народняци, а отъ друга — Стамболисти, Радослависти и нововопокръстени прогресисти. Борбата е била достигнала кулминационата точка на жестокостта. При изборното мѣсто Стамболисти сж набили хубаво бившия народняшки кметъ и единъ народняшки шайкаджия, а въ една гостилница следъ едни хамалски псувни между прѣдседателя на общ. комисия и единъ виденъ кандидатъ въ народняшката листа за съвѣтникъ сж се набѣхтали взаимно. Чинии, фѣрколицы, юмруци, тенжури сж били снарядитѣ на героитѣ! Това е старъ занаятъ на котерийнитѣ групи. Избора е спечелила коалицията на стамболиститѣ. И цѣла нощъ Лѣсковецъ е билъ углашаванъ съ свирението на музика, пѣсни и вистрѣли за «побѣдата». — Забѣлжително е, че младитѣ демократи до сега сж водили непрѣмирима боева дѣйностъ срѣщу Хаджи Иванъ Московъ, а сега сж се разцѣлвали съ него, като му станали опашка?! Иди и не казвай, че това е свърѣмена пошлость!

Въ г. Горня-Орѣховица стамболиститѣ сж проявили своя партизански бѣсъ и тамъ, където хептенъ му не е мѣстото — *въ читалището*. На 17-ий членоветѣ на читалището се събрали да бламиратъ своя прѣдседателъ, който съ своитѣ дѣла водилъ читалището къмъ умираение (за жалостъ, учителъ?!). Обаче, щомъ подушили това Момчиловци и Цвикьовци — веднага читалищния салонъ билъ прѣпълненъ съ Стамболовски шайки. Станали сж такива сцени на саморазправии и хамалски псувни, за които перото се отказва да пише. Но лавритѣ на тази безподобна по циничностъ разправа е обралъ всеизвѣстния *Цвикьовъ*, който си счупилъ бастона о главата на адвоката Рожевъ. Ние съвѣтваме прѣдседателя на читалището да се откаже самъ отъ прѣдседателствуването си за въ интереса на самото читалище. Когато вижда, че цѣлото учителско тѣло тамъ плюсъ по-интелигентнитѣ граждани сж настроени противъ него, то срамно е да се държи на прѣдседателското мѣсто съ стамболови шайки.

Пишатъ ни отъ Търново. «Прѣди нѣколко дена мина прѣзъ града г-жа Михайлова, отъ редакцията в. «Женски свѣтъ»; тя държа сказка по модитѣ, труфилата и въобще по занемарението на домакинскитѣ работи на нашитѣ госпожи дами. Въ своята сказка г-жа М. осѣди женитѣ. Въ отговоръ на тая сказка на 17 окол. и-ръ Кокилевъ, държа и той сказка. Следъ като осѣди г-жа М., че «повърхностно» разгледала въпроса, впусна се на дълго и

широко да говори, какъ мжже т кокетничествували, какъ имали и тѣ корсети, машинки за мустаци и пр. и пр. Г-нъ Кокилевъ разглеждаше напната жена, като вземаше прѣдъ видъ и селянката. Осжди мжже т по-вечето, като се спрѣ и върху зестрата. На свършване апелира за всеобщото въоръжаване срѣщу „*чифутската цивилизация*“, която станала причина за покварата на нашитѣ нрави. Отъ нашата добра воля било зависело изкоренението на това «зло», което разяждало сѣмейния ни животъ! Г. Кокилевъ осжди г-жа М. въ «повърхностъ»- ала самъ той твърдѣ повърхностно разгледа въпроса. Не г. К., не «чифутската цивилизация» е причината за развалата на нашия семеенъ животъ, а причината се крие много по-дълбоко, което Вие не можехте да олучкате. И ако имате по-вече познания по обществ. икономическитѣ причини на всички явления въ живота, нѣмаше тѣй повърхностно да тълкувате нѣщата. Днесъ всичко върти на опѣко. Опако гледатъ и разсждаватъ мнозина «обществени дѣятели». И за всичко това не е причината злата воля на тоя или она, а тази причина се корени въ основитѣ на днешния лицемеренъ и гнилъ общественъ строй. Ето защо ние ще Ви кажемъ, че стрѣлбата Ви противъ зестрата, противъ развалата на «добритѣ нрави», противъ кокетството и пр. и пр. бисери достойни за врѣмето си, е стрѣлба отъ *халосни* патрони и нѣма да хване мѣсто. Свършено въ другъ фронтъ трѣбва всѣки общ. дѣецъ да отпрати своята дѣйностъ за изкореняване на днешнитѣ злини, които сж причина, щото милиони селянки съ дѣца на гърба и мотика цѣлъ день да работятъ, а единици благородни *госпожи* по цѣлъ день съ вѣтрилото да стоятъ по прозорцитѣ и балконитѣ!».

Слушателка.

Новобранцитѣ отъ тукашния гарнизонъ били размѣстени въ ротнитѣ помѣщения така, щото, до като по-напрѣдъ сж биле по 50 души въ единъ салонъ, сега сж се нацѣдили по-вече отъ 155 души. Въпроснитѣ помѣщения сж опрѣдѣлени максимумъ за 115 души; това ще рѣче, че въ всѣко помѣщение има 40 души по-вече отъ нормалното число. Всѣки може да си прѣдстави, какво спокойствие и каква бодростъ ще чувствуватъ младитѣ войници въ задушливата атмосфера на тѣзи тѣсни помѣщения, гдѣто нѣкои сж принудени даже да спятъ по двама на лѣгло. Впрочемъ упрѣкитѣ ни щѣше да бже по-малкъ, ако дѣйствително не би се намѣрило достатъчно мѣсто въ казармата за всички войници, обаче работата не е тѣй. Въ пространитѣ Плевенски казарми има нѣколко помѣщения, заети за безполезни работи: едно отъ тѣхъ служи за ганцоваленъ салонъ на офицеритѣ, друго за унтерофицерското събрание, трете за разни дребулии. Ний мислимъ, че би могло това неудобство да се избѣгне стига само да е имало, кой да помисли за здравето на юношитѣ. И безъ туй доста народна пара се харчи за войската—по нѣ нека тогава войницитѣ се поставятъ въ подобри хигиенически условия на казармения животъ.

Прѣписъ.

Плевенский Окръженъ Сждъ.

ОПРѣДѢЛЕНИЕ

№ 319

Плевенский Окръженъ Сждъ, въ распоредителното си засѣдание на 6-й Мартъ 1902 год., въ составъ: Прѣдсѣдатель: В. Аврамовъ, Членове: Хр. Ив. Генчевъ и Сждеб. Слѣдователъ: К. Кутевъ, при Подсекретаря: П. Генчевъ и Прокурора: П. Матевъ, слуша докладваното отъ Прѣдсѣдателя заявление на Найдентъ Ивановъ Киновъ, Стояна Ицова, отъ село Марашки Тръстеникъ, Вета Велчова и Тодоръ Вѣлчковъ отъ с. Долни Дѣбникъ и съставяния по него на 23 Февруарий 1902 год., актъ.

Сжда слѣдъ ислушвание доклада и заключението на Прокурора,

О П Р ѣ Д Ѣ Л И:

Допуца усыновяванието на Лазаръ Марковъ, на 17 години, отъ с. Ракита, отъ Найдентъ Ив. Киновъ и сжпругата му: Стояна И-

цова, отъ село Тръстеникъ Плевенска околия.

На първообразното подписаха: Прѣдсѣдатель: В. Аврамовъ, Членове: Хр. Ив. Генчевъ, Сждеб. Слѣдователъ: К. Кутевъ

Върно:

Прѣдсѣдатель: В. Аврамовъ

Секретарь: Т. Бояджиевъ.

Прѣписъ.

Плевенский Окръженъ Сждъ.

ОПРѣДѢЛЕНИЕ

№ 298

Плевенский Окръженъ Сждъ въ распоредително засѣдание на 23 Февруарий хиляло и деветстотинъ втора година въ составъ: Прѣдсѣдательств. чл. Рашо П. Георгиевъ, Членове: Д-ръ Никола Караюрдановъ и Петко Георгиевъ при Секретаря Тотю К. Бояджиевъ и при участии на И. Д. Зам. Прокурора кандидатъ, за сждебна длѣжностъ П. Ив. Бурмовъ, слуша докладваното отъ члена Д-ръ Н. Караюрдановъ заявление отъ Петко Вановъ и Петра Петкова, отъ с. Брѣстовецъ, съ което като прѣдставятъ прѣписъ отъ акта съставенъ отъ Прѣдсѣдателя на сжда на 31 Януарий т. г. по усыновяванието имъ на Петко Пеловъ отъ с. Брѣстовецъ, молятъ да се одобри сжщото осиновявание.

Сжда слѣдъ ислушвание доклада и заключението на Прокурора, на основание чл. 37 отъ закона за припознавание незаконно-роденитѣ дѣца и пр.

О П Р ѣ Д Ѣ Л И:

Допуска осиновяванието на Петко Пеловъ, отъ с. Брѣстовецъ, отъ Петко Вановъ и сжпругата му Петра Петкова отъ сжщото село.

На първообразното подписаха: Прѣдсѣдательств. чл. Р. П. Георгиевъ, Членове: Д-ръ Н. Караюрдановъ, П. Георгиевъ и приподписалъ Секретарь: Т. Бояджиевъ.

Върно:

за Прѣдсѣдатель: Р. П. Георгиевъ

Секретарь: Т. Бояджиевъ

Обявления отъ Сжд. Пристава.

№ 4123

Извѣстиямъ, че отъ 26 Мартъ до 26 Априлъ т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плевенското землище, а именно:

1) Една кжца въ VIII кварталъ подъ № 3137 съ дворъ отъ 1724 кв. метра, едноетажна, отъ двѣ стайи, зимникъ и ханево оцѣнено 200 лева;

2) Лозе въ мѣст. «Кашинскитѣ» отъ 3 дек. и 7 1/2 ара оцѣнено 30 лева

3) Празно мѣсто въ «Дюлюмзуза» отъ 4 дек. оцѣн. 20 лева.

Горния имотъ принадлежи на Христо Руссиновъ и др. отъ гр. Плевенъ не заложенъ по поръчителство продава се по възиканieto на Плевенското Дружество «Успѣхъ» за 280 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2737 на П Плевенский Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжката и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плевенъ, 20 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 2737 / 900 год.

Сждебенъ Приставъ: Иванъ Бутиловъ

№ 3902

Извѣстиямъ, че отъ 26 Мартъ до 26 Априлъ т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плевенското землище, а именно:

1) Кжца въ VIII квар. подъ № 3365 двоетажна, долний етажъ дугенъ, горний отъ двѣ стая и ханево съ дворъ 965 кв. метра, оцѣн. 300 лева;

2) Нива мѣст. «Стража» отъ 40 дек. и 6 ара оцѣн. 150 лева.

3) Нива мѣст. «Стража» 12 дек. оцѣн. 80 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Дунчо Ивановъ отъ гр. Плевенъ не заложенъ продава се по възиканieto на Плев. Д-во «Успѣхъ» за 100 лева лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 886 на П Плевенский Мировий Сждия

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Разгледжанието книжката и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плевенъ, 16 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 244/901 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ

№ 4121

Извѣстиямъ, че отъ 26 Мартъ до 26 Априлъ т. г. до 5 ч. послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плевенското землище, а именно:

I На Иванъ Бановъ

1) Една кжца въ IX квар. подъ № 3799, едноетажна (Кофторъ) отъ една стая и ханево съ дворъ 728 кв. метра, оцѣн. 50 лева;

2) Празно мѣсто въ IX квар. отъ 950 кв. метра, оцѣнено 60 лева;

3) Едно лозе, въ мѣст. «Кашинскитѣ» 2 дек. и 8 ара, оцѣн. 30 лева;

II На Вѣлчо Тотювъ

4) Една кжца въ гр. Плевенъ IX квар. едноетажна съ 2 стая и гезинтия, построена надъ маза, оцѣн. за 200 лева.

Съ горнитѣ имоти има и други запрѣщения, продаватъ се по възиканieto на Плевенското Дружество «Успѣхъ» за 230 л. лихвитѣ по изпълнителния листъ № 5605 на Плевенский Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжката и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плевенъ, 20 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 1517/900 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ

№ 3326

Въ допълнение на обявлението ми отъ 6/II 99 год. подъ № 1088 публикувано въ вѣстникъ «Плевенски гласъ» брой 7/99 год. извѣстиямъ, че отъ 26 Мартъ до 26 Априлъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ, ще произведе втора публична продажъ, съгласно чл. 1033 отъ гражд. сждопр. слѣдующитѣ недвижими имоти.

1) Ливада мѣст. «Хайдуковия мостъ» 10 дек. — 20 лева;

2) Орища мѣст. «припека» 18/3 дек. — 18 лева;

3) Нива мѣст. «Срѣдний пътъ» 14/1 дек. — 28 л;

4) Ливада мѣст. «Друма» 14/1 дек. — 28 лева;

5) Нива мѣст. «Тръстен. пжтъ» 11/1 дек. — 22 лева;

6) Нива мѣст. «Тръстен. пжтъ» 24 дек. — 48 лева;

7) Нива мѣст. «Пчелнигитѣ» 11 дек. — 22 лева;

8) Лозе мѣст. «Агенинъ врѣхъ» 3/3 дек. — 15 лева;

9) Лозе мѣст. «Агенинъ врѣхъ» 4/5 дек. — 25 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Ангелъ Страховъ отъ с. Биволаре, не сж заложенъ, продаватъ се по възиканieto на Яко А. Хазанъ отъ гр. Никополю за 1516 л. 15 ст. по дѣло № 1149/97

гр. Плевенъ 12 Мартъ 1902 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 3076

Извѣстиямъ, че отъ 30 Мартъ до 30 Априлъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Згальовското землище:

1) Нива мѣст. «Подъ село» 3/5 дек. оцѣн. 30 л.

2) Нива мѣст. «подъ Пординъ» 3 дек. оцѣн. 30 л.

3) Нива мѣст. «На локвата» 3/8 дек. оцѣн. 30 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Маринъ Мекковъ отъ с. Згальовецъ не заложенъ продаватъ се по възиканieto на Хазната за 143 л. 47 ст. по дѣло № 266/97 год.

гр. Плевенъ 8 Мартъ 1902 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 3081

Извѣстиямъ, че отъ 30 Мартъ до 30 Априлъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Бохотското землище, а именно:

1) Нива мѣст. «Коджа» 7/8 дек.; 2) Нива мѣст. «Големъ лжкъ» 8/2 дек. 3) Ливада мѣст. «Големъ лжкъ» 2/5 дек. 4) Ливада мѣст. «Гюруновъ» 2 дек.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Гечо Сжловъ отъ с. Бохотъ, не заложенъ, продава се по възиканieto на Хазната за 214 лева по дѣло № 69/97 год.

Наддаванието ще почне отъ цѣната, която даде първия купувачъ

гр. Плевенъ 8 Мартъ 1902 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 4170

Извѣстиямъ, че отъ 27 Мартъ до 27 Априлъ т. г. до 5 ч. послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ гр. Плевенъ а именно:

1) Една четвъртъ (1/4) частъ отъ една кжца въ гр. Плевенъ VIII кв. съ една стая и прусгъ съ дворъ 100 квадр. метра оцѣн. за 60 лева;

2) Една четвъртъ (1/4) отъ една фурна въ сжщия градъ и кварталъ улица Александрова оцѣн. 100 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Симеонъ Цанковъ отъ гр. Плевенъ, не сж залжени, продаватъ се по възиканieto на Василь Гоневъ отъ гр. Плевенъ за 193 лева 75 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 5795 на П Плевенский Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка

Разгледжанието книжката и наддаванието може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плевенъ, 22 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 2490/901 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ.

Редакторъ: Юр. Юрановъ.

Плевенъ, Печатница на Т. Хр. Бтрдаровъ